

[Forsvarsministeren]

ring, der blev udsendt efter udenrigsminister Shultz' og udenrigsminister Gromykos møde den 7. og 8. januar, hvor genoptagelsen af forhandlingerne blev aftalt, angives målet med forhandlingerne at være en effektiv aftale, der forhindrer et våbenkapløb i rummet og afslutter våbenkapløbet på jorden, begrænser og reducerer nukleare våben samt styrker den strategiske stabilitet.

Danmark støtter i høj grad bestræbelserne herpå og har gentagne gange givet udtryk herfor senest i forbindelse med NPG-mødet i Luxembourg.

Det fremgår af communiquéet fra NPG-mødet i Luxembourg, at forhandlingerne må forventes at blive vanskelige, langvarige og komplicerede, og det erkendes derfor fra amerikansk side, at de vil stille krav om fleksibilitet og tålmodighed.

Det er velkendt, at USA går ind for et resultat, der indebærer de størst mulige nedskæringer i antallet af mellemdistanceraketter, helst til nul. Det er ligeledes velkendt og fremgår af dette såvel som af tidligere NPG-communiquéer, at Danmark tager forbehold, når det gælder INF-spørgsmålet. Der er derfor ingen grund til, sådan som hr. Albrechtsen lægger op til i sin begrundelse for det spørgsmål, der er stillet, at spekulere over, om vore allierede skulle være i tvivl om den danske politik på INF-området. Den er allerede klart meddelt NATO.

Det er USA, der som bekendt fører forhandlingerne i Genève, og USA er herunder fuldt ud bekendt med sine allieredes holdning, herunder også den danske holdning til INF-spørgsmålet, som vi som nævnt gang på gang har redegjort for i internationale fora i overensstemmelse med de dagsordener, der er vedtaget af folketinget.

Albrechtsen (VS):

Jeg var temmelig rystet over at se i communiquéet, at Danmark har tilsluttet sig en formulering, der går ud på, at man 100 pct. støtter USAs forhandlingsposition, der jo bl.a. indebærer en afvisning af opstillingsstoppet.

Men som sagt blev jeg endnu mere rystet, da jeg i Information i dag kunne læse, at alle 16 NATO-lande er enige om at afvise – er enige om at afvise – hvad der betegnes som det sovjetiske propagandaforslag. Det er man

blevet enig om på et NATO-møde. Oplysningen er givet af den amerikanske viceminister Richard Burt ifølge avisreferatet i Information.

Jeg må spørge ministeren, om det er rigtigt, for det er jo i klar modstrid med alt, hvad ministeren ellers har oplyst i dag. Det er jo således, at folketinget har vedtaget en dagsorden, hvori der står, at det pålægges regeringen at støtte et opstillingsstop for mellemdistance- og kortdistanceraketter, og det er nøjagtig det, man kunne opnå ved at modtage det sovjetiske tilbud, men ifølge Information har regeringen altså i NATO på et møde tiltrådt nøjagtig det modsatte, nemlig en afvisning af forslaget om opstillingsstop, nøjagtig det modsatte af, hvad folketinget har besluttet. Det er det, jeg gerne vil bede ministeren oplyse om er rigtigt.

Forsvarsministeren (Engell):

Nu må jeg først sige til hr. Albrechtsen, at det sovjetiske forslag, Gorbatsjovs konkrete moratorietilbud, som, så vidt jeg ved, endnu ikke er fremsat i Genève, fremkom jo efter NPG-mødet i Luxembourg, og der var ikke nogen særskilt drøftelse af dette spørgsmål.

Som jeg nævnte i indledningen, har både udenrigsministeren og jeg gentagne gange i NATO redegjort for den danske holdning til INF-spørgsmålet, først og fremmest på grundlag af de dagsordener, der er vedtaget i folketinget. Desuden har man fra dansk side redegjort for folketingets holdning til forhandlingerne ved møderne i NATO i den særlige rådgivningsgruppe, hvor de amerikanske oplæg til våbenkontrollforhandlingerne bliver drøftet. Selvfølgelig vil det også i fremtiden være sådan, at vi i denne gruppe vil give de danske råd, og at de danske råd naturligvis vil have deres udgangspunkt i de beslutninger, der træffes i regering og folketing, herunder naturligvis ikke mindst de dagsordener, som folketinget vedtager.

Albrechtsen (VS):

Jeg begynder at blive lidt betænkelig ved ministerens besvarelse. Jeg vil godt spørge ham: ja eller nej, er det rigtigt, som der står i Information i dag, at Richard Burt oplyste efter et møde i Bruxelles, at alle 16 NATO-lande var enige om at afvise »det sovjetiske propagandaforslag«, og at der ikke var no-